

شیوع سرولوژیک ویروس هپاتیت جی در بیماران همودیالیزی جهرم-ایران ۱۴۰۰

شاکری مسیح الله، مجملی اردوان، رحمانیان کرامت الله، ستوده جهرمی فاطمه، رحمانیان آیدا، ستوده جهرمی عبدالرضا

چکیده:

مقدمه: بیماران همودیالیزی بخاطر روش کارهای تهاجمی و تماس مکرر با خون و مایعات بدن در خطر ابتلا به عفونت‌های ویروسی می‌باشند و همین موضوع اهمیت هپاتیت ویروسی در بیماران تحت درمان همودیالیز را بیشتر می‌کند. این مطالعه با هدف تعیین شیوع سرولوژیک ویروس هپاتیت جی و عوامل همراه با آن در بیماران همودیالیزی شهرستان جهرم انجام شد.

روش کار: این مطالعه مقطعی-توصیفی در سال ۱۴۰۰ بر روی ۹۱ بیمار همودیالیزی جهرم انجام شد. وجود آنتی بادی ضد ویروس هپاتیت جی در سرم بیماران به روش الیزا بررسی شد. اطلاعات دموگرافی، میانگین سابقه درمان همودیالیز و مقادیر سرمی آنزیم های کبدی از پرونده بیماران استخراج شد. داده‌های حاصل با نرم افزار آماری نرم افزار آماری SPSS-16 و با استفاده از آمار توصیفی، T – test و مربع کای مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفتند.

یافته ها: شیوع IgG و IgM علیه ویروس هپاتیت جی به ترتیب برابر ۵/۴۶٪ و ۰٪ بود. شیوع IgG علیه ویروس هپاتیت جی با سابقه تزریق خون و میانگین سطح سرمی ALT, AST, ALP ارتباط آماری معنی داری داشت ($P < 0.05$) ولی با میانگین سن و جنس بیماران ارتباط آماری معنی داری نداشت ($P > 0.05$).

نتیجه گیری: شیوع ویروس هپاتیت جی در بیماران همودیالیزی جهرم با میانگین شیوع بدست آمده در بیماران همودیالیزی مناطق دیگر کشور برابر است. تحقیقات بیشتر به منظور تعیین نقش این ویروس در ایجاد هپاتیت در بیماران همودیالیزی پیشنهاد می‌شود.

واژه‌های کلیدی: ویروس هپاتیت جی، سرواپیدمیولوژی، همودیالیز، ایران